

U Davosu se raspravlja o gospodarskim perspektivama Zemlje. Oblaci recesije/krise svojim tamnim koloritima značajno su prisutni u raspravama pojedinih sudionika. Neki od sudionika pokušavaju tu sivu atmosferu osvijetliti optimističkom zrakom svjetlosti. Poneki optimizam je isuviše malo da bi se „razbila” tmurna atmosfera.

Poruka glavnog čovjeka MMF-a koji je uz Svjetsku banku i WTO promicao neoliberalizam izlaz iz nastale situacije vidi u većoj aktivnosti države. Pozivati se na državu nakon toliko godina; oživiti državu J.M. Keynesa znači da su stvari više neago ozbiljne.

Lijek koji predlaže vodeći čovjek MMF-a je jednostavan. Države koje imaju suficite u svojim platnim bilancama moraju pvoećati potrošnju i tako smanjiti svoj suficit bar u dijelu iskazanog suficita. S druge, pak, strane zemlje koje imaju deficit moraju smanjiti svoju potrošnju kako bi smanjile pritisak na potražnju. Ukoliko se preporučeni lijek primjeni tada bi smanjenje ili povećanje državne potrošnje „ispeglale” tržišne nesavršenosti u koje se tako vjernički zaklinju predstavnici neoliberalističke škole.

Prema tome, u slučaju Hrvatske valjalo bi smanjiti potrošnju države kako bi se uaravnotežili robni i financijski fondovi odnosno kako bi se približila potrošnja domaćem društvenom proizvodu. HNB je aprecijacijom kune učinio dio posla sada očekujemo od države jednako radikalan potez. Kao što je rečeno na ovim stranicama autor ovih redaka nije oduševljen najavljenim mjerama centralne banke ali odlučnost kojom centralna banka to čini, ukoliko je podrži državna balgajna, moglo bi uroditi usporavanjem inflacije. Drugo je pitanje da li bi cost-benefit analiza pokazala opravdanost tih i takvih mjera. Sve u svemu mi smo u ozbiljnoj gospodarskoj krizi jer od uspješnog gospodarstva kako su ga neki nazivali „preko noći” postali smo bolesno gospodarstvo. Da to spoznamo ovaj put nije bilo potrebno slušati katastrofičare dosta su bili sivi oblaci na zapadnom horizontu.